

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi ennakoperintälain, rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain, merimiesverolain ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ennakoperintälakia siten, että sairausvakuutuslain päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta korvauksesta tulojen tai elatuksen vähentymisestä, joka suoritetaan sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla, toimitettaisiin ennakonpidätys. Lakiin rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta ehdotetaan vastaavasti otettaviksi säännökset lähdeveron suorittamisesta silloin, kun mainittuja korvauksia maksetaan rajoitetusti verovelvolliselle. Merimiesverolaista ehdotetaan kumottaviksi säännökset, joiden no-

jalla merimiesveroa voidaan alentaa edellä mainittujen korvausten perusteella. Lakia työnantajan sosiaaliturvamaksusta ehdotetaan selvennettäväksi työnantajan sosiaaliturvamaksun oikaisua ja takaisin saamista koskevien säännösten osalta.

Esitys liittyy sosiaalietuuksien verotus uudistukseen, jota koskeva hallituksen esitys laeiksi sairausvakuutuslain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta sekä eräiksi niihin liittyviksi laeiksi on annettu Eduskunnalle.

Muutokset on tarkoitettu saattaa voimaan vuoden 1982 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset ennakoperintälakiin

1.1. Ennakonpidätyksen suuruus ja toimittamistapa

Voimassa olevan ennakoperintälain mukaan ennakonpidätys on toimitettava palkasta, johon luetaan mukaan myös luontoisedut, eläkkeestä ja elinkorosta, osingosta ja korosta sekä ennakoperintälain 6 ja 7 §:ssä mainituista suorituksista.

Jotta hallituksen esityksessä n:o 54/81 veronalaisiksi tuloiksi ehdotetuista sairausvakuutus-, tapaturmavakuutus- ja liikennevakuutuslain mukaisista etuuksista voitaisiin toimittaa ennakonpidätys niistä menevien verojen ja maksujen kattamiseksi, olisi ennakoperintälaissa säädetty pidätysvelvollisuus laajennettava koskemaan myös näitä suorituksia. Samalla ehdotetaan, että ennakonpidätysvelvollisuus koskisi myös vapaaehtoisen vakuutuksen nojalla maksettavia päivärahoja, jotka tulo- ja varallisuusverolain 22 §:n 1 momentin 20 kohdassa säädettyin edellytyksin ovat veronalaista tuloa,

mutta joista ei kuitenkaan voimassa olevan ennakoperintälain mukaan ole toimitettava ennakonpidätystä. Veron maksaminen ennakolta on verovelvollisen kannalta tärkeätä, koska hän siten välttyy huomattavilta lisämaksuilla lopullisessa verotuksessa. Myös veronsaajille on tärkeätä, että verotulot kertyvät säännöllisesti ja tasaisesti jo verovuoden aikana. Tämän johdosta ehdotetaan ennakoperintälain 5 §:ään lisättäväksi säännös, jonka mukaan ennakonpidätys on toimitettava sairausvakuutuslain mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta samoin kuin vapaaehtoisen henkilövakuutuksen nojalla sairauden, vian tai vamman johdosta maksetusta päivärahaista.

Sosiaalietuuksien ennakonpidätyksen määrää ja pidätyksen toimittamistapaa eri yhteyksissä selvittäessä on pidetty lähtökohtana paitsi toimitettavan pidätyksen oikeamääräisyyttä lopullisesti suoritettaviin veroihin ja maksuihin nähden myös pidätystavan yksinkertaisuutta.

Sosiaalietuuksista, jotka ovat jatkuvia ja täysin työtulon kompensoivia, ennakonpidätys ehdotetaan pidätyksen oikeamääräisyysvaatimus huomioon ottaen toimitettavaksi kuten palkasta verokirjaan merkityn pidätystunnuksen mukaisesti. Myöskään käytännössä tämän pidätystavan ei ole katsottu aiheuttavan suorituksen maksajalle vaikeuksia, koska ennakonpidätys toimitetaan useimmiten automaattista tietojen käsittelyä käyttäen. Sairausvakuutuksen päivärahoista, jotka ovat lyhytaikaisia ja joita on lukumääräisesti paljon, pidätys tulisi voida toimittaa yksinkertaisemmin. Tämän takia sairausvakuutuksen päivärahoista voitaisiin pidätys toimittaa esimerkiksi päivärahan suuruuden perusteella määräytyvän prosenttimäärän mukaan.

Jotta pidätysmenettelyä voitaisiin joustavasti kehittää ja tarkistaa pidätyksen oikeamääräisyys, ehdotetaan, että sosiaalietuuksista toimitettavasta ennakonpidätyksestä määrättäisiin säädöskokoelmassa julkaistavalla verohallituksen päätöksellä.

Verohallituksen päätöksessä määrättäisiin pidätys toimitettavaksi nykyisiä pidätystapoja käyttäen, sikäli kuin niiden soveltaminen teknisesti ja pidätyksen oikeamääräisyyden huomioon ottaen olisi tarkoituksenmukaista.

Niin ikään verohallituksen päätöksessä tulisi voida määrätä vapautus ennakonpidätyksestä esimerkiksi sairausvakuutuksen minimipäivärahojen osalta silloin, kun päivärahat eivät päivärahajakson lyhytaikaisuuden johdosta nouse verotettavaan määrään.

1.2. Muut ennakoperintälain muutokset

Voimassa olevan ennakoperintälain mukaan verovelvollisen ennakonpidätystunnus ja muut ennakonpidätystä koskevat tiedot voidaan siirtää suoraan verohallinnosta suorituksen maksajalle. Sosiaalietuuksien verotus uudistuksen johdosta tätä niin sanottua suorasiirtoa tulisi voida laajentaa tarvittaessa myös siten, että pidätystunnustiedot olisivat siirrettävissä suorituksen maksajalle muualtakin kuin veroviranomaiselta, esimerkiksi vahinkoilmoituksella työnantajalta vakuutuslaitokselle. Esityksessä ehdotetaan, että verohallitus antaisi määräykset mainittujen tietojen siirtämisestä työnantajalle tai muulle pidätysvelvolliselle.

Verojohtajalla on oikeus, sen mukaan kuin verohallitus määrää, muuttaa palkansaajalle määrättyä pidätystunnusta tai muuta pidätyksen määrää koskevaa tietoa, jos pidätys ei vastaa lopullisesti suoritettavia veroja tai maksuja. Esityksessä ehdotetaan lakia tältä osin muutettavaksi siten, että se mahdollistaa myös sosiaalietuuksien ennakonpidätyksen suuruuden tarkistamisen, jos pidätys ei vastaa verovelvollisen lopullisia veroja ja maksuja.

Palkasta ja siitä toimitetusta ennakonpidätyksestä on palkansaajalle annettava pidätystodistus, jonka perusteella pidätykset luetaan verotuksessa hyväksi. Säännökset ennakonpidätyksen hyväksilukemisesta sisältyvät verotuslakiin. Kun verotuslakia on tarkoitettu ehdottaa myöhemmin muutettavaksi siten, että pidätykset voitaisiin lukea verotuksessa hyväksi ainakin eräiden sosiaalietuuksien, kuten sairausvakuutuspäivärahojen osalta, maksajan ennakoperintäasetuksen 34 §:n mukaisesti antaman vuosi-ilmoituksen perusteella, ei ole tarkoituksenmukaista, että vuosi-ilmoitustietojen ohella vaadittaisiin edelleenkin myös pidätystodistus. Näissä tapauksissa pidätystodistuksen antamisesta voitaisiin luopua osittain. Ennakoperintälakiin ehdotetaan tällä perusteella lisättäväksi säännös, jonka nojalla verohallitus voisi

vapauttaa pidätystodistuksen antamisesta mainituissa tapauksissa.

2. Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain, merimiesverolain sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muutokset

2.1. Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta

Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (niin sanotun lähdeverolain) mukaan Suomessa rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään eräistä tuloista lopullisena verona toimittamalla pidätys tulon lähteellä (*lähdevero*).

Lähdevero peritään palkasta, eläkkeestä, osingosta, korosta ja rojaltista. Kun sairausvakuutuslain mukaisia päivärahoja ja pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla maksettavia korvauksia voidaan maksaa myös rajoitetusti verovelvolliselle, ehdotetaan näistä suorituksista vero perittäväksi lähdeverona. Esityksen mukaan perittävä vero olisi saman suuruinen kuin palkasta ja eläkkeestä perittävä lähdevero eli 35 prosenttia.

2.2. Merimiesverolaki

Merimiehellä on oikeus saada merimiesveron palautusta, kun merimies on sairaus- tai synnytysloman ajalta saanut palkkaa työnantajalta ja sairausvakuutustoimisto on suorittanut työnantajalle päivä- tai äitiysrahan. Työnantajalle suoritettun päivä- tai äitiysrahan määrän on oltava vähintään 500 markkaa. Niin ikään liikennevahingon tai työtapaturman alaiseksi joutunut merimies voi saada saamastaan tapaturma-ajan palkasta pidätettyä merimiesveroa takaisin. Näissäkin tapauksissa työnantajalle maksetun

päivärahan tai korvauksen määrän on oltava vähintään 500 markkaa.

Kun sairausvakuutuslain mukaiset päivärahat ja pakollisen tapaturma- ja liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksettavat korvaukset tulevat veronalaisiksi, perustetta merimiesveron alentamiseen näiden suoritusten osalta ei enää ole. Näiltä osin merimiesverolain alentamista koskevat säännökset ehdotetaan esityksessä kumottaviksi.

2.3. Työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki

Jos työnantaja maksaa palkansaajalle sairaus- tai tapaturma-ajan palkkaa, työnantaja on velvollinen suorittamaan maksamastaan palkasta työnantajan sosiaaliturvamaksun. Työnantajalla on kuitenkin oikeus saada takaisin maksamansa sosiaaliturvamaksu suorittamastaan sairaus- tai tapaturma-ajan palkasta siltä osin kuin sairausvakuutuksen päivä- ja äitiysraha tai tapaturmapäiväraha suoritetaan työnantajalle. Työnantajan sosiaaliturvamaksun oikaisumahdollisuus on tähän asti perustunut sairausvakuutuksen ja tapaturmavakuutuksen nojalla maksettavien päivärahojen verottomuuteen.

Maaliskuun 9 päivänä 1981 allekirjoitetussa tulopoliittisessa kokonaisratkaisussa edellytettiin sairaus- ja tapaturmapäivärahojen veronalaiseksi saattamisesta huolimatta, että työnantajan sosiaaliturvamaksun oikaisumahdollisuus säilytettäisiin ennallaan sairausvakuutuslain ja pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla maksettujen päivärahojen osalta. Työnantajan sosiaaliturvamaksun oikaisua koskeviin säännöksiin ehdotetaan tämän mukaisesti vain eräitä tarkistuksia.

3. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Esityksellä ei ole taloudellisia eikä organisatorisia vaikutuksia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Ennakkoperintälaki

5 §. Säännöksen mukaan ennakonpidätys on toimitettava eläkkeestä ja elinkorosta. Pykälää ehdotetaan sosiaalietuuksien veronalaisiksi säättämisen johdosta muutettavaksi siten, että ennakonpidätys on toimitettava myös sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elatukseen vähentymisen johdosta maksetuista korvauksista. Samalla pidätysvelvollisuus ehdotetaan laajennettavaksi koskemaan vapaaehtoisen henkilövakuutuksen nojalla maksettuja päivärahoja.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että ennakkoperintälain palkkaa, työnantajaa ja palkansaajaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin myös sosiaalietuuksiin, jollei laissa toisin säädetä.

13 §. Pykälän 1 momentissa säädetään verokirjan antamisesta verovelvolliselle ja verokirjaan viran puolesta tehtävistä pidätyksen määrää koskevista merkinnöistä. Pykälän 3 momentin perusteella on ollut mahdollista jättää verokirja palkan- tai eläkkeensaajalle antamatta, jos verokirjaa vastaavat tiedot on annettu suoraan verohallinnosta pidätyksen toimittamiseen velvolliselle suorituksen maksajalle. Käytännössä verohallinnosta on siirretty vain eläkkeen saajien pidätystapaa ja pidätyksen määrää koskevat tiedot eläkkeen maksajille. Tämä eläkkeen saajien pidätystietojen niin sanottu suorasiirto on ollut mahdollista vain sellaisille eläkkeen maksajille, jotka käyttävät eläkkeen maksatuksessa automaattista tietojen käsittelyä. Kun sosiaalietuuksien verotuksen yhteydessä suorasiirtotarve laajenee, ehdotetaan 13 §:n 3 momenttia muutettavaksi siten, että verohallituksella olisi valtuutus määrätä, miten ja millä edellytyksillä pidätystunnus tai muut pidätystä koskevat tiedot voidaan siirtää pidätyksen toimittamiseen velvolliselle suorituksen maksajalle.

Pykälän 4 momentti ehdotetaan muutettavaksi 3 momenttiin ehdotettuja muutoksia vastaavaksi.

14 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi siitä aikaisemmin kumotun 1 momentin tilalle uusi

1 momentti, jossa säädettäisiin verohallituksen valtuutuksesta määrätä säädöskokoelmassa julkaistavalla päätöksellä eläkkeestä, elinkorosta ja muista 5 §:ssä mainituista sosiaalietuuksista toimitettavasta ennakonpidätyksestä. Antamalla laissa valtuutus verohallitukselle määrätä pidätyksen suuruudesta ja toimittamistavasta voitaisiin joustavammin ottaa huomioon pidätyksen oikeamääräisyysvaatimukset samoin kuin pidätyksen toimittamiseen velvollisten tekniset valmiudet soveltaa ehdotettua pidätystapaa.

16 §. Pykälän 1 ja 2 momentin nojalla verojohtaja voi verohallituksen tarkemmin määrittämällä tavalla palkansaajan pyynnöstä tai muutoin vahvistaa tai määrätä uudelleen palkansaajan ennakonpidätystunnuksen tai muut palkansaajan ennakonpidätystä koskevat määräykset. Pykälän 1 momentin sanamuotoa ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että se mahdollistaisi verokirjaan merkityn pidätystunnuksen ja vähennysten oikaisun ohella myös 2 momentissa säädetyn sivutuloprosentin määrittämisen tai muuttamisen samoin kuin sosiaalietuuksista toimitettavan pidätyksen vahvistamisen uudelleen, jos on ilmeistä, ettei pidätys vastaa verovelvollisen lopullisessa verotuksessa suoritettavia veroja ja maksuja. Samalla nykyinen 2 momentti, jossa säädetään sivutulosta toimitettavan pidätyksen vahvistamisesta tai muuttamisesta, ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi ja 3 momentti siirrettäväksi pykälän 2 momentiksi.

20 §. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi maininta asetuksella säädettävistä pidätystodistuksen antamisesta ja pidätystodistukseen tehtävistä merkinnöistä. Valtuutus näiden säännösten antamiseen asetuksella on annettu ennakkoperintälain 64 §:ssä.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka nojalla verohallitus voisi määrätä, milloin suorituksen maksajan ei ole annettava pidätystodistusta. Verovelvolliselle maksetut suoritukset ja niistä toimitetut ennakonpidätykset otettaisiin huomioon maksajan lääninverovirastolle antaman vuosi-ilmoituksen perusteella. Näin voitaisiin tarvittaessa joustavasti vapauttaa esimerkiksi sosiaalietuuksia maksavat laitokset pidätystodistuksen antamisvelvol-

lisuudesta ilman, että verotuksen oikea toimitaminen vaarantuisi.

51 §. Lainkohdan 2 momentin pykäläviittaus ehdotetaan korjattavaksi vastaamaan edellä 16 §:ään ehdotettua muutosta.

1.2. Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annettu laki

3 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että lähdevero suoritettaisiin nykyisten osingon, koron, rojaltin, palkan ja eläkkeen lisäksi sairausvakuutuslain mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta.

7 §. Pykälässä ehdotetaan lähdevero suoritettavaksi uusista lähdeveronalaisiksi ehdoteista korvauksista 35 prosentin suuruisena.

1.3. Merimiesverolaki

21 §. Pykälässä säädetään merimiesveron alentamisperusteista. Pykälän 2 ja 3 momentit, joissa on nykyisin säädetty merimiesveron alentamisesta sairausvakuutuslain päivä- ja äitiysrahan sekä pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla maksettujen korvausten perusteella, ehdotetaan kumottaviksi mainittujen korvausten verolliseksi säätämisen johdosta. Pykälän 6 momentin pykäläviittaukset ehdotetaan oikaistaviksi 2 ja 3 momentin kumoamisen johdosta.

1.4. Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta

13 §. Pykälässä säädetään sosiaaliturvamaksun takaisin saamisesta veronkantoviranomai-

selta silloin, kun sosiaaliturvamaksua on suoritettu liikaa tai työnantajalle on maksettu sairausvakuutuslain mukaisia päivä- tai äitiysrahoja. Silloin, kun työnantaja on suorittanut sosiaaliturvamaksua aiheettomasti, oikeuskäytännön mukaan sosiaaliturvamaksun palautus olisi tullut käsitellä lääninoikeudessa. Tarkoituksenmukaisinta olisi kuitenkin, että veronkantoviranomainen käsitelisi palautushakemukset myös aiheettomien sosiaaliturvamaksusuo-ritusten osalta. Tämän mukaisesti 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta aiheettomista suorituksista. Liikaa tai aiheettomasti suorittamansa sosiaaliturvamaksun työnantajan tulisi voida vähentää myöhemmästä sosiaaliturvamaksutilityksestä, joten 1 momentin sanonta "hakemuksesta" ehdotetaan poistettavaksi.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi sosiaaliturvamaksun takaisin saamisesta sairausvakuutuslain päivä- ja äitiysrahan sekä pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla maksettujen päivärahojen osalta. Näidenkin suoritusten osalta sosiaaliturvamaksu tulisi voida oikaista ensi sijaisesti vähentämällä palautettava sosiaaliturvamaksun määrä myöhemmästä tilityksestä.

Sosiaaliturvamaksun oikaisemisesta myöhemmässä tilityksessä samoin kuin muista sosiaaliturvamaksun takaisin saamiseen liittyvistä menettelyistä ehdotetaan 3 momentissa säädettäväksi asetuksella.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan saatettaviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 2 luvun otsikko, 5 §, 13 §:n 3 ja 4 momentti, 16 ja 20 § sekä 51 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 5 § 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1049/74), 13 §:n 3 ja 4 momentti ja 16 § 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) sekä 20 § ja 51 §:n 2 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), sekä *lisätään* 14 §:ään siitä mainitulla 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetulla lailla kumotun 1 momentin tilalle uusi 1 momentti seuraavasti:

2 luku. Ennakkonpidätys palkasta, eläkkeestä ja elinkorosta sekä eräistä vakuutuskorvauksista

5 §

Ennakkonpidätys on toimitettava eläkkeestä, elinkorosta, sairausvakuutuslain (364/63) mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturmat tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elätyksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta. Ennakkonpidätys on myös toimitettava vapaaehtoisen henkilövakuutuksen nojalla sairauden, vian tai vamman johdosta maksetusta päivärahasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin suoriin on soveltuvin osin voimassa, mitä palkasta, työnantajasta ja palkansaajasta tässä laissa säädetään.

13 §

Verohallitus antaa määräykset ennakkonpidätystunnusten ja muiden ennakkonpidätystä koskevien tietojen antamisesta työnantajalle tai muulle pidätysvelvolliselle.

Jos verovelvollinen ei esitä verokirjaansa työnantajalle tai muulle pidätysvelvolliselle eikä pidätysvelvollinen ole saanut verohallituksen 3 momentin nojalla antaman määräyksen perusteella verovelvollisen ennakkonpidätystunnusta tai muuta ennakkonpidätystä koskevaa tietoa, ennakkonpidätys on toimitettava verohallituksen vahvistamalla tavalla.

14 §

Verohallitus määrää, miten ennakkonpidätys on toimitettava 5 §:ssä tarkoitetuista suorituksista.

16 §

Jos on ilmeistä, ettei verovelvollisen tulosta toimitettava ennakkonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävää valtionveroa, 3 §:n mukaan määrättävän kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, verovelvollisen pyynnöstä tai muutoin vahvistaa taikka määrätä uudelleen, sen mukaan kuin verohallitus määrää, verovelvollisen ennakkonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakkonpidätystään koskevat määräykset.

Tietyille palkansaajien ryhmälle, jolle voidaan yhtenäisten perusteiden mukaan myöntää muita kuin 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä, joita ei ole otettu huomioon 12 §:ssä tarkoitettuja laskentaperusteita ja vähennyksiä vahvistettaessa, voi myös sen veropiirin verojohtaja, johon työnantajan kotikunta kuuluu, työnantajan pyynnöstä määrätä nämä vähennykset tehtäväksi tulosta ennen ennakkonpidätyksen toimittamista.

20 §

Palkasta ja siitä toimitetusta ennakkonpidätyksestä on palkansaajalle annettava verohallituksen kaavan mukainen pidätystodistus.

Verohallitus määrää, milloin pidätystodistusta ei ole annettava.

51 §

Milloin muutoksenhakua ei 1 momentin mukaan ole kielletty, saa se, joka on tyytymätön lääninveroviraston tai verojohtajan tämän lain nojalla antamaan häntä koskevaan päätökseen, hakea siihen muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edel-

lä 16 §:n 2 momentissa ja 17 §:ssä tarkoitetuista ratkaisusta haetaan kuitenkin muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninoikeus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsit-

telemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninoikeudelle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1982.

2.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 3 §:n 1 momentti ja 7 § näin kuuluviksi:

3 §

Lähdevero on suoritettava osingosta, korosta ja rojaltista, mikäli 13 §:n 2 momentista ei muuta johdu, sekä palkasta, eläkkeestä ja sairausvakuutuslain (364/63) mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta.

7 §

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta, 30 prosenttia korosta ja rojaltista sekä 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä ja sairausvakuutuslain mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elatuksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1982.

3.

Laki

merimiesverolain 21 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain 21 §:n 2 ja 3 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (1012/73), ja
muutetaan 21 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on 7 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (887/79), näin kuuluvaksi:

21 §

Edellä 1, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on hakemus tehtävä kuuden kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1982.

4.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 13 §, sellaisena kuin se on 3 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (633/65), näin kuuluvaksi:

13 §

Jos työnantaja on suorittanut sosiaaliturvamaksua liikaa tai aiheettomasti, hänellä on oikeus saada liikaa tai aiheettomasti suorittamansa määrä takaisin veronkantoviranomaiselta.

Työnantajalla, jolle on suoritettu sairausvakuutuslain (364/63) nojalla päivä- tai äitiysrahaa tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan mukaista päivärahaa,

on oikeus saada takaisin veronkantoviranomaiselta päivärahaa vastaavalta osalta palkkaa suorittamansa sosiaaliturvamaksu.

Sosiaaliturvamaksun takaisin saamisesta ja sitä koskevan päätöksen oikaisusta säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Helsingissä 22 päivänä toukokuuta 1981

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Valtiovarainministeri *Abti Pekkala*

Laki ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 2 luvun otsikko, 5 §, 13 §:n 3 ja 4 momentti, 16 ja 20 § sekä 51 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 5 § 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1049/74), 13 §:n 3 ja 4 momentti ja 16 § 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetussa laissa (610/79) sekä 20 § ja 51 §:n 2 momentti 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (612/78), sekä

lisätään 14 §:ään siitä mainitulla 10 päivänä heinäkuuta 1979 annetulla lailla kumotun 1 momentin tilalle uusi 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 luku. Ennakkonpidätys palkasta, eläkkeestä ja elinkorosta.

2 luku. Ennakkonpidätys palkasta, eläkkeestä ja elinkorosta sekä eräistä vakuutuskorvauksista

5 §.

Ennakkonpidätys on toimitettava myös eläkkeestä ja elinkorosta. Tällöin on vastaavasti noudatettava, mitä palkasta toimitettavasta ennakkonpidätyksestä on voimassa.

5 §

Ennakkonpidätys on toimitettava eläkkeestä, elinkorosta, sairausvakuutuslain (364/63) mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elätyksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta. Ennakkonpidätys on myös toimitettava vapaaehtoisen henkilövakuutuksen nojalla sairauden, vian tai vamman johdosta maksetusta päivärahasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin suorituksiin on soveltuvin osin voimassa, mitä palkasta, työnantajasta ja palkansaajasta tässä laissa säädetään.

13 §.

13 §

Verohallituksen määräämin edellytyksin voidaan palkan- tai eläkkeensaajan ennakkonpidätystunnus ja muut ennakkonpidätystä koskevat tiedot antaa suoraan palkan- tai eläkkeenmaksajalle. Tällöin palkan- tai eläkkeensaajalle ei anneta verokirjaa, vaan hänelle ilmoitetaan vastaavat tiedot.

Milloin palkansaaja ei esitä työnantajalle verokirjaansa, ennakkonpidätys on toimitettava verohallituksen määräämän ennakkonpidätystunnuksen mukaisesti. Samoin on meneteltävä, jos palkan- tai eläkkeenmaksaja ei saa edellä 3 momentissa tarkoitettua tietoa ennakkonpidätystunnuksesta eikä palkan- tai eläkkeensaaja esitä verokirjaansa.

Verohallitus antaa määräykset ennakkonpidätystunnusten ja muiden ennakkonpidätystä koskevien tietojen antamisesta työnantajalle tai muulle pidätysvelvolliselle.

Jos verovelvollinen ei esitä verokirjaansa työnantajalle tai muulle pidätysvelvolliselle eikä pidätysvelvollinen ole saanut verohallituksen 3 momentin nojalla antaman määräyksen perusteella verovelvollisen ennakkonpidätystunnusta tai muuta ennakkonpidätystä koskevaa tietoa, ennakkonpidätys on toimitettava verohallituksen vahvistamalla tavalla.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 §.

Jos on ilmeistä, ettei palkansaajan tulosta toimitettava ennakonpidätys vastaa hänelle verovuodelta *palkkatulosta* määrättävää valtionveroa, 3 §:n mukaan määrättävän kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon palkansaajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään tai muutoin vahvistaa uudelleen verohallituksen tarkemmin määräämällä tavalla palkansaajan ennakonpidätystunnuksen ja muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

Samoin verojohtaja voi, sen mukaan kuin verohallitus tarkemmin määrää, palkansaajan pyynnöstä tai muutoin vahvistaa tai määrätä uudelleen 11 a §:ssä tarkoitetun pidätyksen suuruuden, jos on ilmeistä, että pidätys ei vastaa palkansaajalle lopullisesti määrättäviä veroja ja maksuja.

Tietylle palkansaajien ryhmälle, jolle voidaan yhtenäisten perusteiden mukaan myöntää muita kuin 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä, joita ei ole otettu huomioon 12 §:ssä tarkoitettuja laskentaperusteita ja vähennyksiä vahvistettaessa, voi myös sen veropiirin verojohtaja, johon työnantajan kotikunta kuuluu, työnantajan pyynnöstä määrätä nämä vähennykset tehtäväksi tulosta ennen ennakonpidätyksen toimittamista.

20 §.

Palkasta ja siitä toimitetusta ennakonpidätyksestä on palkansaajalle annettava verohallituksen *vahvistaman* kaavan mukainen pidätystodistus. Asetuksella annetaan tarkemmat määräykset pidätystodistuksen antamisesta ja pidätystodistukseen tehtävistä merkinnöistä.

51 §.

Milloin muutoksenhakua ei 1 momentin mukaan ole kielletty, saa se, joka on tyytymätön lääninveroviraston tai verojohtajan tämän lain nojalla antamaan häntä koskevaan päätökseen,

14 §

Verohallitus määrää, miten ennakonpidätys on toimitettava 5 §:ssä tarkoitetuista suorituksista.

16 §

Jos on ilmeistä, ettei *verovelvollisen* tulosta toimitettava ennakonpidätys vastaa hänelle verovuodelta määrättävää valtionveroa, 3 §:n mukaan määrättävän kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää, voi sen veropiirin verojohtaja, johon *verovelvollisen* kotikunta kuuluu, *verovelvollisen* pyynnöstä tai muutoin vahvistaa *taikka määrätä uudelleen*, sen mukaan kuin verohallitus määrää, *verovelvollisen* ennakonpidätystunnuksen tai muut hänen ennakonpidätystään koskevat määräykset.

Tietylle palkansaajien ryhmälle, jolle voidaan yhtenäisten perusteiden mukaan myöntää muita kuin 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä, joita ei ole otettu huomioon 12 §:ssä tarkoitettuja laskentaperusteita ja vähennyksiä vahvistettaessa, voi myös sen veropiirin verojohtaja, johon työnantajan kotikunta kuuluu, työnantajan pyynnöstä määrätä nämä vähennykset tehtäväksi tulosta ennen ennakonpidätyksen toimittamista.

20 §

Palkasta ja siitä toimitetusta ennakonpidätyksestä on palkansaajalle annettava verohallituksen kaavan mukainen pidätystodistus.

Verohallitus määrää, milloin pidätystodistusta ei ole annettava.

51 §

Milloin muutoksenhakua ei 1 momentin mukaan ole kielletty, saa se, joka on tyytymätön lääninveroviraston tai verojohtajan tämän lain nojalla antamaan häntä koskevaan päätökseen,

Voimassa oleva laki

hakea siihen muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 16 §:n 3 momentissa ja 17 §:ssä tarkoitetuista ratkaisuksista haetaan kuitenkin muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninoikeus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsittelemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninoikeudelle.

Ehdotus

hakea siihen muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 16 §:n 2 momentissa ja 17 §:ssä tarkoitetuista ratkaisuksista haetaan kuitenkin muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninoikeus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsittelemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninoikeudelle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

2.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 3 §:n 1 momentti ja 7 § näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

3 §.

Lähdevero on suoritettava osingosta, korosta ja rojaltista, mikäli 13 §:n 2 momentista ei muuta johdu, sekä palkasta ja eläkkeestä.

Ehdotus

3 §

Lähdevero on suoritettava osingosta, korosta ja rojaltista, mikäli 13 §:n 2 momentista ei muuta johdu, sekä palkasta, eläkkeestä ja sairausvakuutuslain (364/63) mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elätyksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta.

7 §.

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta, 30 prosenttia korosta ja rojaltista sekä 35 prosenttia palkasta ja eläkkeestä. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

7 §

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta, 30 prosenttia korosta ja rojaltista sekä 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä ja sairausvakuutuslain mukaisesta päivä- ja äitiysrahasta sekä muusta sairausvakuutuslain tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan nojalla tulojen tai elätyksen vähentymisestä maksetusta korvauksesta. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

3.

Laki**merimiesverolain 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain 21 §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (1012/73), ja muutetaan 21 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on 7 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (887/79), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §.

21 §

Milloin merimies on verovuonna suorittanut merimiesveroa siitä osasta sairaus- tai synnytysloman ajalta hänelle maksettua palkkaa, jota vastaava päivä- tai äitiysraha sairausvakuutuslain (364/63) 28 §:n 2 momentin nojalla suoritetaan työnantajalle, on merimiesverolautakunnan hakemuksesta määrättävä, ottaen merimiestulon vähennyksenä huomioon päivärahan määrän, mikäli se on vähintään 500 markkaa, merimiesvero uudelleen ja suoritettava liikaa peritty merimiesvero takaisin.

(2 ja 3 mom. kumotaan)

Milloin moottoriajoneuvon liikenteeseen käytämisestä aiheutuneen vahingon tai työtapa-
turman alaiseksi joutunut merimies on verovuonna saanut liikennevakuutusta koskevien eri lakien, liikennevakuutuskorvausta saavien invalidihuollosta annetun lain (391/65) tai työnteekijäin eri tapaturmavakuutuslakien ja niissä säädettyjen perusteiden mukaisesti suoritettavan päivärahan, henkilövahingon johdosta suoritettavan jatkuvan korvauksen, elinkoron tai eläkkeen taikka niihin liittyvät lisät työnantajaltaan palkkana, josta merimies on suorittanut merimiesveroa, on merimiesverolautakunnan hakemuksesta määrättävä, ottaen merimiestulon vähennyksenä huomioon päivärahan ja muun edellä mainitun korvauksen määrän, mikäli se on vähintään 500 markkaa, merimiesvero uudelleen ja suoritettava liikaa peritty merimiesvero takaisin.

Edellä 1—5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on hakemus merimiesverolautakunnalle tehtävä kuuden kuukauden kuluessa vero-

Edellä 1, 4 ja 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on hakemus tehtävä kuuden kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

vuoden päättymisestä. Milloin hakemuksen perusteena oleva päätös on edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa annettu verovuoden päätyttyä, saa hakemuksen kuitenkin tehdä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen antamisesta.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1982.*

4.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 13 §, sellaisena kuin se on 3 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (633/65), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

13 §.

Jos työnantaja on suorittanut sosiaaliturvamaksua liikaa, hänellä on oikeus saada hakemuksesta veronkantoviranomaiselta takaisin liiaksi suoritettu määrä.

Työnantajalla, jolle on suoritettu sairausvakuutuslain (364/63) 28 §:n 2 momentin nojalla päivä- tai äitiysrahaa, on oikeus saada päivä- ja äitiysrahaa vastaavalta osalta palkkaa suorittamansa sosiaaliturvamaksu takaisin sen mukaan kuin siitä asetuksella tarkemmin säädetään.

13 §

Jos työnantaja on suorittanut sosiaaliturvamaksua liikaa *tai aiheettomasti*, hänellä on oikeus saada *liikaa tai aiheettomasti suorittamansa määrä takaisin veronkantoviranomaiselta*.

Työnantajalla, jolle on suoritettu sairausvakuutuslain (364/63) nojalla päivä- tai äitiysrahaa *tai pakollisen tapaturma- tai liikennevahinkoturvan mukaista päivärahaa*, on oikeus saada takaisin veronkantoviranomaiselta päivärahaa vastaavalta osalta palkkaa suorittamansa sosiaaliturvamaksu.

Sosiaaliturvamaksun takaisin saamisesta ja sitä koskevan päätöksen oikaisusta säädetään asetuksella.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1982.*
